

KLĀNU *vestis*

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

2017. gada decembris Nr. 6 (208)

Kultūras ziņas

DECEMBRIS DEGUMNIEKU TAUTAS NAMĀ

Advents – tas ir laiks, kad visa kristīgā pasaule ir iegrimusi godbijīgā klusumā un pārdomās, kad cilvēce gaida lielā brīnuma, pasaules Pestītāja dzimšanu. Pavisam drīz mazais Jēzuss nāks pasaulē un dāvās visiem ticīgajiem mūžīgo dzīvi.

15. decembrī plkst. 11:00 Degumnieku tautas namā Baltais rīts, kad skolēni aicina sava pagasta iedzīvotājus, vecākā gada gājuma ļaudis uz pasākumu.

Soreiz programmā:

1. Degumnieku pamatskolas skolēnu veltījums pagasta pensionāriem un iedzīvotājiem.

2. Ar prieku vēsti koncertā vēlas dalīties arī Jāņa Norviņa Madonas mūzikas skolas jauniešu pūtēju orķestris „Vivo” (diriģents Arturs Kloppe, koncertmeistars Gaitis Jānis Pujāts).

Koncerta laikā tiks rīkotas viktorīnas par pūšamajiem instrumentiem un orķestriem. Uzvarētājus gaida balvas!

Orķestris darbojas jau divpadsmit gadus, spēlē visdažādāko repertuāru, ir uzstājies gan pašu novadā, gan ārpus tā. Skolu jaunatnes orķestru skatēs un konkursos ir pierādījis sevi kā vienu no labākajiem valstī.

Koncerta 2. daļu vadīs Madonas mūzikas skolas pūšamo instrumentu nodaļas vadītājs Artūrs Grandāns.

Visi tiks mīļi gaidīti!

Par transporta nepieciešamību uz pasākumu informēt Degumnieku TN vadītāju Ilzi (m.t. 25622223) vai Ošupes pagasta pārvaldes sekretāri (m.t. 29428560) līdz 13. decembrim

17. decembrī plkst. 16:00 Iveta Baumane un Roberts Pētersons ar akustisko Ziemassvētku koncertprogrammu „Sajūti Ziemassvētkus”. Piedalās perkusionists Viesturs Samts.

Lai radītu īpašo Ziemassvētku sajūtu, aicinām ikvienu uz akustisku koncertu kopā ar Ivetu Baumanu un Robertu Pētersonu. Koncerta programmā iekļautas skaistākās latviešu un ārzemju Ziemassvētku dziesmas akustiskās ģitāras, vijoles un perkusiju pavadījumā. Iveta Baumane dzied un spēlē vijoli. Plašāku atpazīstamību ir ieguvusi LNT televīzijas šovā „Dziedošās Ģimenes”, kā arī vadot mūzikas raidījumu „Dzintara Dziesmas”. Mūziķe ir grupas „Elektro Folk” soliste. Roberts Pētersons dzied un spēlē ģitāru. Daudzpusīgais mūziķis ir arī dziesmu autors. Tādi Roberta sin-

gli kā „Cīrulis”, „Nelaid projām”, „Sāksim no jauna”, ir jau guvuši atpazīstamību un skan Latvijas radiostacijās. Skaistas vijoles un ģitāras melodijas papildinās perkusijas pavadījums, kas vijoties ar sveču gaismu un sniegpārslīnām, radīs īpašu svētku noskaņu.

leēja: pieaugušajiem EUR 3,00, skolēniem EUR 1,00

22. decembrī plkst. 19:00 Ziemassvētku pasākums „RIPO, RIPO KAMOLĪT...”

Programmā: Svinīgais.

Skolēnu uzvedums „Ripo, ripo, kamolīt...”

Salaveciņa sagaidīšana.

Svētsvinīgs mirklis klases kolektīvos.

Polonēze.

Balli spēlēs grupa: „ARMĪNS UN IVARS”

Garšīgas vakariņas par samaksu sarūpēs skolas saimniecītes.

23. decembrī plkst. 14:00 ar koncertu viesosies „Dricānu Dominante”

leēja: pieaugušajiem EUR 3,00, skolēniem EUR 1,00

29. decembrī plkst. 11:00 Latvijas Leļļu teātra izrāde „Koko un Riko. Piedzīvojums ziemā”.

Nebēdņīgo žurkulēnu prātus, tuvojoties svētku laikam, nodarbina tas pats jautājums, kas tūkstošiem bērnu visā pasaulē – kā tad tur īsti ir ar to Ziemassvētku vecīti? Bet tāpēc jau ir brīnumu laiks, lai iespējamas kļūtu pašas neiedomājamākās lietas! Koko un Riko gluži negaidot rodas iespēja savām acīm skatīt un izzināt visu patiesību par šo noslēpumaino tematu, bet ko tad, ja aizvadītajā gadā nedarbu bijis tā pavairāk?

leēja bez maksas.

Pēc izrādes eglīte pagasta pirmsskolas vecuma bērniem

30. decembrī plkst. 22:00 Vecgada balle kopā ar grupu „Baltie Lāči”.

leēja: EUR 4,00

Labdien jūsmājās!

Svinīgo novembra mēnesi esam jau aizvadījuši. Katrs svētkus izjutis savādāk. Citam novembris asociējās tikai ar Latvijas Republikas gadadienu, citam tumšais laiks ir veļu laiks. Esam arī sagaidījuši pirmā sniega burvību, par ko vislielākais prieks mazākajiem. Taču dubļu ēra mūs vilcinās atstāt. Vērojot bērna soļus dubļos, secini, ka apstāties nedrīkst. Apstāsies – iestīgsi. Varbūt, ka mums pat no tā jāpamācās, nestāvēt un vietas – neiestīgt. Neiestagnēt rutīnā, čīkstēšanā. Nesen Madonas novada jauniešu domes organizētajā pasākumā „Sudraba gailis” Madonas novada priekssēdētājs Agris Lungevičs savā uzrunā jauniešiem dalījās ar ideju, ka ik pa laikam ir ļoti svētīgi iziet no savas komforta zonas. Kas ir tava komforta zona? Ilgi gulēt, pusdienās pārēsties, ilgi sēdēt internetā? Izaicini sevi, izdari pretēji. Katru rītu tu ej uz darbu pa vienu un to pašu ceļu? Pamaini, apej līkumu, izej pa citu taciņu. Sīkums – teiksiet? Bet diena, lai vai kā, būs savādāka.

Reizēm šāda sevis izaicināšana noved pie lieliskiem rezultātiem. Šogad, iespējams, pārvarot ne vienu vien nestandarta situāciju, Pateicības rakstu no Ošupes pagasta pārvaldes saņēma Antra Lizdika, Ilze Melne, Mareks Kruglovs. Par panākumiem sportā, „Gada cilvēks” titulu ieguva Nauris Pulkstenis. Lepojamies!

Viens solis un būsīm jau gadu mijas maģiskajā laikā. Apaļš gads ir noiets, citam noskriets. Ir bijis visa kā tik daudz un arī kā pietrūcis. Un ir tik labi, ja mākam par mazumiņu pateikt paldies un par to priecāties. Lai cik tas varbūt neizskan savādi, bet katram pašam jāiemācās būt laimīgam caur smagu darbu. Jaunā gadā novēlu mums visiem būt laimīgiem, jo laimīgam cilvēkam pasaule liekas skaista, līdzcilvēki jauki un darba diena ne tik sūra. Būsīm laimīgi!

Dace Kalniņa

Aktuālie jautājumi

Katru gadu Latvijas Republikas proklamešanas dienai veltītajā svinīgajā pasākumā tiek pasniegti apbalvojumi dažādās nominācijās. Mums ir cilvēki, kam teikt paldies, un tas priecē. Tomēr daži iedzīvotāji ir sašutuši, ka nezina, kuri tie ir, un tiek jautāts, meklēts pa dažādiem informācijas kanāliem. Par šo un citiem jautājumiem griežos pēc atbildes pie pārvaldes vadītāja Aigara Šķēla.

Ņemot vērā šos iedzīvotāju ieteikumus, ierosinājumus, turpmāk publicēsim Madonas novada mājas lapā. Nākošgad, publicējot apbalvojumu nolikumu, būs norādīta konkrēta saite, kā to uzzināt.

Katru gadu mūsu pagasta kapos „Krievbirzē” notiek Kapu svētki. Brauc tuvinieki, piederīgie un ir arī tādi, kuri vairākus gadus nav bijuši, ir piemirsuši, kur kapi atrodas. Rodas jautājums, vai nevarētu uzlikt norādi uz kapiem?

Jā. Pašlaik notiek ceļa remontdarbi, pēc šā darba veikšanas šī ceļa abos galos uzliksim norādi „Krievbirzes kapi”.

Šā gada 8. jūlijā mūsu lidlaukā notika Aviācijas svētki, kuri bija ļoti kupli apmeklēti. Daudz kas šajā dienā klatēsošos pārsteidza un sniedza pozitīvas emocijas, taču ir arī fakts, lai iekļūtu lidlaukā, bija jāstāv ilgu laiku garā rindā, jo darbojās tikai viena kase. Vai ir iespēja nākamgad kašu skaitu palielināt?

Organizēsim. Kase nebūs tur, kur bija šogad, tās būs divās vietās. Tiek domāts arī par to, kā sadalīties satiksmes plūsma – iebraukšanai un izbraukšanai.

Pagājušajā avīzītē kāda iedzīvotāja bija uzrakstījusi par krēsliem, kuri bija piekēdēti pie bijušā kantora durvīm. Tika dzirdēti pārmetumi par to, ka citādi nevar, jo vairāki krēsli, kuri bija iepriekš nolikti, tika nozagti. Manas domas, ka tas nebija domāts aizvainojoši. Vairāk tomēr ar labu domu rakstīts, ka krēsli atpūtai vajadzīgi, bet vizuāli to vajadzēja noformēt skaistāk. Aigar, ko domā Tu?

Piekritu tam visam. Padomāsim. Radīsim iespēju kādu soliņu uzbūvēt, bet ne pie sienas vai durvīm, bet kaut kur zālienā, lai būtu vizuāli skaisti kā vides elements. Mums ir radoši, gudri cilvēki.

Daudzi iedzīvotāji vēl aizvien gaužas par slikto ceļa stāvokli posmā Meirāni – Degumnieki. Tas tiešām, it īpaši pēc šīs vasaras un rudens lietavām, ir izdangāts un sabojāts. Tavas domas par šo jautājumu.

Šis jautājums ir ļoti aktuāls. Prieks par iedzīvotāju aktivitāti. Regulāri atgādinām Satiksmes ministrijai par vēlmi šo

ceļu sakārtot, bet, diemžēl, uz priekšu nekust. Jārīkojas! Jo lielāka aktivitāte no iedzīvotāju puses šo ceļu salabot, jo lielāka iespēja būs to panākt.

Daudzus interesē vecās Gotlība skolas liktenis.

Ir runāts daudz, domas ir dažādas. Komisija izstaigāja vecās skolas telpas un konstatēja, ka tās vēl ir gana labas, ka nojaukt skolu būtu pārāgrī. Tiek meklēts investors, kas šo ēku pārņemtu. Maz ticams, ka tas notiks.

Otra versija – šo skolas ēku nojaukt, tās vietā uzbūvēt skaistu piemiņas plāksni ar ierakstu par tās pastāvēšanas vēsturi un blakus izveidot soliņu atpūtas vietu vai estrādīti. Es, Aigars, nekaunos teikt, ka mūsu skola ir kā netaisnība, kas stāv acu priekšā un pamazām sāk bojāties. Būtu tas jāapglabā, pienācīgi jāsakopj. Solīja, ka piešķirs līdzekļus ēkas konservācijai, bet, protams, neiedeva.

No drošības apsvērumiem ir doma, ka logus, vismaz pirmajā stāvā, nomainīsim ar nopietnākiem materiāliem, jo ir bijuši gadījumi, ka šīs plāksnītes jau ir atlauztas un būts telpu iekšienē. Izdarīsim tā, lai būtu vizuāli skaisti un noderīgi.

Kā veicās ar projekta par slidotavu Degumniekos realizēšanu?

Biedrība „Kontaktligzda” LEADER projektu konkursā ieguva grantu 14000 eiro, bet projektu realizācijai nepieciešami 17000. Vēl naudas izteiksmē neesam pārvērtuši savu darbu, ko ieguldīsim. Slidotavas borti vien izmaksās ap 9000 eiro, metāls – 3000 eiro. Bortus izvēlējamies plastikāta, ne finiera, jo, vērojot citas slidotavas, kur uzstādīti finiera borti, skaidri redzams, ka to mūžs ir krietni īsāks kā plastikāta. Vēl lielu summu izmaksās grunts ar ko izlīdzināt reljefu.

Esam priecīgi par iegūto finansējumu, bet tomēr mazliet pietrūkst, tādēļ aicinu ikvienu, kas būtu gatavs ziedot kādu naudas summu, lai mūsu lielais sapnis izdotos. Biedrība ir ieguvusi sabiedriska labuma statusu, kas nozīmē, ka ziedotājs var saņemt nodokļu atvieglojumu. Ja kāds var mums palīdzēt, droši lai zvana man, Aigaram Šķēlam pa tālruni – 29426366.

Ceļš Barkava – Lubāna, vai tiešām tas neskaitās kā asfaltēts un ir jāpārvietojas ar 80km/h?

Jā, šis ceļš juridiski skaitās kā grants seguma ceļš, tam ir veikta tikai dubultā apstrāde. Iedzīvotājiem jāpiedomā pie ātruma izvēles, lai nepārkāptu likumu.

Mūsu pagastā dzīvo daudzi maksšernieki, kuriem patīk zvejot jebkurā gadalaikā, bet šoreiz par ziemas zemledus maksšerniekiem. Ir zināms, ka pagājušajā gadā tika vākti paraksti par atļaujām braukt ar motorizētajām sniega kamanām u.t.t., bet atbildes nav.

Kamēr nav izstrādāts plāns Ministru kabineta noteikumiem, šis jautājums neaktualizēsies. Tas nav mūsu darbs atrisināt šo jautājumu.

Jā, bet daudzi zvejnieki ir apvainojušies, kas tad ir tie, kas var braukt. Saņemami, ka tie ir rūpnieciskie zvejnieki, tāpat arī viņu mašīnas veido izmešus, uz ledus paliek degvielas traipi. Vai nevajadzētu pievērsties šo zvejnieku darbībai. Visiem taču ir vienādas tiesības, vai ne?

Par mašīnu stāvokli ir juridiskais aspekts. Kādā stāvoklī ir mašīnas, to nosaka tehniskās skates un, ja uz loga ir tehniskās apskates uzlīmes, tad tas nozīmē, ka viss ir kārtībā. Mēs nedrīkstam to apšaubīt. Bet blītkotāji ir acīgi ļaudis un ļoti labi redz, cik mašīnām ir uzlīmes un kādas viņas ir.

Vai nevajadzētu attiecīgām personām vairāk pasekot līdzī tieši šim aspektam?

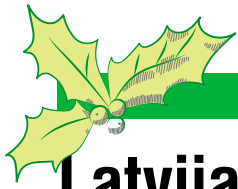
Labs ierosinājums no zvejnieku pušes. Vajag visiem kopā darboties, un būs arī rezultāti.

Paldies Aigaram par atbildēm. Es ceru, ka daudziem iedzīvotājiem atbildes ir pieņemamas. Vēl gribas pieminēt, ka mūsu pagastiņam ir jauns, skaists bušiņš ar ko vizināt bērņus un citus pagasta ļaudis, ja rodas tāda vajadzība. Lai Vilītim prieks braukt, un pasažieriem labs brauciens!

Ināra Baltā

Biedrība „Kontaktligzda” realizē LEADER projektu „Atklātas slidotavas izveide”

Degumniekos, Ošupes pagastā, projekta numurs 17-05-AL23-A019.2202-000012, kas iesniegts un atbalstīts Madonas novada fondā vietējās attīstības stratēģijas ietvaros. Projekta kopējais finansējums EUR 17271,40, tai skaitā publiskais finansējums EUR 12600,00, Madonas novada pašvaldības līdzfinansējums EUR 1400,00, ziedojumi un personīgie līdzekļi EUR 3271,40.

Latvijas gadadiena

Tauta ir stipra tad, ja viņas gars ir tāds. Ja tauta var sanākt kopā, svinēt svētkus un pāri ikdienai justies lepni un piederīgi savai valstij, tad tai būs nākotne. Katru gadu 18. novembra noskaņās sanākam kopā tautas namā, lai godinātu cilvēkus par paveikto. Kopīgi klausītos svētku koncertu, ko sarūpējuši pagasta pašdarbnieki. Paldies viņiem par mēģinājumu stundām!

Apbalvošanu atklāj mežziņa balvas pasniegšana. Tradicionāli to dara Ošupes pagasta mežzīne Inesīte Skrauča. Šogad ir divi balvas saņēmēji – Zondaru ģimene un Juris Bērziņš. Mežs noteikti ir visas tautas vērtība, tā ir jasargā un jākopj. Rūpīgākie meža kopēji tiek apbalvoti. Lai mums viņu būtu vairāk!

Atzinības no Ošupes pagasta pārvaldes saņēma Ilze Melne, Antra Lizdika un Mareks Kruglovs. Gada cilvēks – Nauris Pulkstenis. Balva piešķirta, jo puisis pārstāv volejbola komandu, kura iekļuva 1. līgā, bet Nauris tika nominēts kā vērtīgākais līgas spēlētājs Latvijā.

Tik tiešām mums ir kam paldies teikt un ar ko lepoties!

Par AS „Madonas ūdens” rēķinu piegādi

AS „Madonas ūdens” ar 2018. gadu maina papīra formāta rēķina piegādes veidu.

Papīra formāta rēķins tiks piegādāts aizvērtā formā (aploksnē vai pārlocīts un aizlīmēts).

Par rēķina piegādi šādā veidā būs piemērota maksa. Bez maksas rēķinu varēs saņemt e-pastā vai īsziņas veidā uz mobilo telefonu. Tādēļ lūgums visiem klientiem izvērtēt rēķina piegādes veidu un par to informēt AS „Madonas ūdens” abonentu daļu, nosūtot sava e-pasta adresi uz adresi: info@madonasudens.lv vai zvanot pa tālr. 64807071.

Samaksāt par ūdeni varēs Ošupes pagasta pārvaldes kasē darba laikā.

Sīkāka informācija: AS „Madonas ūdens” abonentu daļa tel. 64807071

**Ošupes pagasta pārvalde
29428560**

Apbalvoto kopbilde. No kreisās M. Zondars, M. Kruglovs, N. Pulkstenis, A. Lizdika, J. Bērziņa balvas saņēmēji meita S. Bērziņa un M. Mežulis, Ilze Melne.

Pašdarbnieku kopbilde.

Nekad nav bijis vilinājuma aizbraukt no Latvijas

Kluss, strādīgs cilvēks, par viņu runā vairāk darbi, ne vārdi. Tāds ir automehāniķis Mareks Kruglovs, kas pavisam nesen uzsācis savu biznesu vecās ceptuves ēkā. Tur tagad darbojas auto serviss. Latvijas gadadienas priekšvakarā arī viņš saņēma pārvaldes Atzinību. Īpašnieku satieku svētdienas vakarā, kad vēl mašīnu remontēšanas darbi nav apstājušies.

Tagad esi uzņēmējs. Kā ir – vieglāk būt strādniekam vai priekšniekam?

Grūtāk. Strādnieks nostrādā savas stundas, vai izdara savu tekošo darbu un saņem algu. Uzņēmējam ir gan jāstrādā tiešais darbs, gan jādomā par dokumentu sakārtošanu, attīstīšanos un vēl daudzām lietām.

Kā sauc tavu uzņēmumu?

SIA „Kruģis”

Kā veicas ar vecās ēkas atjaunošanu? Kādi plāni nākotnei?

Plāni, protams, lieli. Kaut kas iet uz priekšu, kaut kas nē. Viss atdurās pret finansēm, kā jau lielākajai daļai Latvijas mazo un vidējo uzņēmēju.

Kas ir tavi lielākie palīgi un atbalsētāji?

Draugi. Palīdz, kā nu kurš var.

Kad biji mazs, vai sapņoji kļūt par automehāniķi?

Nē. Drīzāk gribēju braukt kā šoferis ar lielu mašīnu.

Kad nolēmi pievērsties šim darbam?

Mani vienkārši uzaicināja strādāt Barkavas V. Grudulis savā autoservisā, piekritu. Tā tas arī sākās.

Kas ir tavi patstāvīgie klienti? Mūsu pagasta iedzīvotāji, uzņēmēji?

Klienti patiesībā ir no visa novada. Protams, ir arī vietējie. Ir savs klientu loks.

Vai remontē arī traktortehniku?

Nē, jo manas telpas ir par zemu, lai iedzītu lielu tehniku.

Vai piekriti, ka esi kā ātrā palīdzība pagasta automašīnām?

Jā.

Ir ļoti jūtams slikto Latvijas ceļu stāvoklis remontējot mašīnas?

Ļoti. Īpaši šogad, kad ceļi bij salijuši. Pamatā bojātas tika bremzes. Dubļi, nonākot uz bremžu diskām, sagrauz tās. Esmu jau veselu kaudzīti sametis ar saulzajtājām bremzēm, ko nomainīju.

Kā iedrošināsi citus sākt savu biznesu?

Uzņēmējdarbība ir jāsāk tad, kad tu īsti vēl nezini, ar kādām problēmām nāksies saskarties, jo tad, kad visu saproti, ir kā ir. Bet vispār biznesu var sākt jebkurš, ja ir ideja un vēlme strādāt.

Vai kādreiz ir bijusi doma braukt prom uz ārzemēm?

Nekad nav bijis vilinājuma aizbraukt no Latvijas. Esmu bijis ārzemēs, nekas īpašs jau nav.

Tavs novēlējums pagasta ļaudīm.

Būt neatlaidīgiem un sasniegt savus mērķus!

Intervijas laikā pie servisa piebrauc mašīna, laikam saimnieka auto kāda ķibebe. Labi, ka uz vietas pagastā ir meistars, pie kā griezties. Lai Marekam izdodas iesāktais un vecā ēka piedzīvo jaunu dzīvi!

Dace Kalniņa

Cilvēks no mūsu vidus

Mūsu pagasta cilvēks – ļoti zināms sabiedrībā. Ne viens vien pagasta iedzīvotājs pa Latvijas Radio 2 ir saņēmis apsveikumus jubilejās, vārda dienās no Jāņa Ābola.

Viņš ir bieži redzams dažādos šovos. Par viņa aktīvo dzīves veidu liecina arī foto profilā draugiem.lv. Es nevarēju neuzrakstīt, jo ir arī lepnums, ka vienkāršs puisis ar savu uzņēmību un uzdrīkstēšanos ir kļuvis redzams, dzirdams Latvijā.

Daudzos pasākumos viņš darbojas kā brīvprātīgais, par ko saņēmis daudz atzinības un krekliņus, to sakrājies jau pāri 100. Pašlaik, esot brīvprātīgā statusā, filmējas Latvijas simtgadei par godu uzņemtajā filmā – Rīga 1906.

Lūk, intervija ar šo puisi!

Pastāsti par sevi un ģimeni?

Mani sauc Jānis, mani ir 37 gadi. Esmu ieguvis profesiju – būvstrādnieks. Mēs ģimenē bijām septiņi: divas māsas un četri brāļi.

Kā tu nokļuvi Rīgā?

Rīgā nokļuvu, jo vajadzēja strādāt un pelnīt naudiņu. 1999. gadā nomira mamma. Pirms braukšanas uz Rīgu pāris

gadu strādāju pie zemnieka. 2006. gada rudenī devos uz Rīgu.

Kura bija tava pirmā darba vieta un ko pašlaik dari?

Mana pirmā darba vieta bija SIA „PĒRLA” čipšu fabrikā par krāvēju, pēc

tam abonēšanas centrā „DIENA” par avižu šķīrotāju. 2007. gadā sāku strādāt „LATVIJAS BALZAMĀ”. Vēl ar vien tur strādāju.

Kādi ir tavi tiešie darba pienākumi?

Komplektētājs – krauju kastes uz paletēm.

Kur tu dzīvo?

Dzīvoju Čiekurkalnā, īrēju dzīvokli.

Vai dzīvo viens?

Jā, dzīvoju viens.

Kur tu iegūsti informāciju kas, kur, kad?

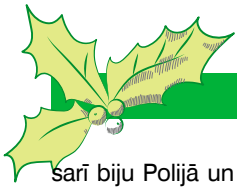
Informāciju skatos interneta mājas lapās.

Vai saprotu pareizi, ka darbojies kā brīvprātīgais?

Jā, esmu brīvprātīgais turpat jau 10 gadus.

Tu sporto, piedalies garos skrējienos. Kā tu to panāci, kur guvi rūdiņu?

Jā, sportoju, tagad brīvajā laikā skrieņu. 2016. gadā noskrēju 1045 km. Šogad jau tuvojos 2000 km, ceru, ka līdz gada beigām tos noskriešu. Šogad biju izbraucis divos skrējienos ārpus Latvijas, pava-

Atzinība mūsu Antrai

sarī biju Polijā un skrēju pa kalniem 73 km., un rudenī biju Minskā noskrēju 21 km. Garākais skrējieni man ir 107 km Rīga – Valmiera. Jā, rūdījums man ir.

Esi arī bieži redzams šovos, kā tu uz tiem tiec, vai laikus ieklāno pārķert biļetes un cik bieži vari tos apmeklēt?

Nē, neplānoju, tas ir spontāni.

Zinu, ka esi saņēmis arī pateicības un diplomus, cik daudz tev viņu ir?

Pateicības diplomu ir daudz.

Vai tev ir kausi?

Jā, viens par Rīgas maratonu – komandas, bija otrā vieta.

Tu noteikti esi iepazinis mūsu Latviju, daudzviet pabijis. Kur tev pašam liekas vislabāk?

Jā, esmu lielāko daļu Latviju iepazinis. Latvija ir skaista.

Kas ir tavs hobijs?

Krāju krekļus.

Vai tu bieži atbrauc uz mūsu pagastu?

Ja sanāk, tad gadā vienu vai divas reizes.

Tev noteikti ir daudz draugu.

Jā, ir daudz.

Ko tu ieteiktu ārzemniekiem, iebraucot galvaspilsētā, aplūkot?

Neko īpašu, viss ir skaists

Tu bieži sveic pa radio jubilejās, vai apsveicamie ir īpaši cilvēki, vai tie mainās? Kā tu vari atcerēties visus jubileju datumus, vai pieraksti tos?

Jā, kad neaizmirstu, tad arī apsveicu. Nē, es nepierakstu, man viss ir galvā. Un ja sanāk, tad arī uzrakstu, bet pēdējos divus gadus rakstu mazāk.

Kā tu vispār jūties, vai būtu gatavs braukt prom no Latvijas?

Nebrauktu, paliktu Latvijā, jo jūtos te labi.

Tavas domas par politiku, kā vērtē deputātu darbu?

Nesekoju līdzīgi politikai, jo nevar viņiem izsekot.

Ja tev būtu iespēja kaut ko mainīt, ko tu mainītu?

Neko nemainītu.

Ko tu visbiežāk dari?

Lielāko dienas daļu esmu darbā. Ja ir brīvs, klausos Latvijas Radio 2 un sēžu pie datora.

Kā tev izdodās nofotografēties kopā ar tik daudzām slavenībām? Kādas sajūtas bija fotografējoties ar valsts prezidentu?

Nekas īpašs jau nav, ar viņu daudzi fotografējas.

Vai esi kādreiz arī atraidīts?

Varbūt vienreiz.

Tagad tu piedalies filmā par Rīgu, kā tev tas izdevās?

Viņi meklēja dalībniekus, kuri vēlas piedalīties, es pieteicos.

Kāda ir tava loma tajā?

Lomas ir dažādas.

Tavs vēlējums latviešu tautai.

Esam strādīgi un godīgi savā Latvijā!

Vai tev ir kāds nepiepildīts sapnis?

Tie lai paliek pie manis.

Tavs vēlējums mūsu pagasta ļaudīm un saviem draugiem.

Turamies visi un būs labi!

Ināra Baltā

Stāsta, ka laba auklīte ir tā, kas prot izveidot labu kontaktu ar bērniem, redzēt tā intereses, prot to aizraut un kopā darboties. Nepieciešamības gadījumā samīlot, sabučot un kaut uz brīdi būt mammas lomā. Bet pats galvenais – izjust prieku un gandarījumu par to, ko dara ikdienā. Tā varētu turpināt vēl un vēl... Tas viss piemīt mūsu Degumnieku pamatskolas pirmsskolas auklītei Antrai Lizdikai. Kā pateicību par šo nesavtīgo darbu Ošupes pagasta pārvalde pasniedza Atzinības rakstu. Manā skatījumā tas ir publiski pateikts paldies. Palūdzu Antru uz interviju.

Cik ilgi jau strādā Degumnieku bērnudārzā?

Bērnudārzā strādāju kopš 2010. gada 1. oktobra. Mani uzrunāja bijusī skolas direktore Ināra Logina. Ar prieku piekritu, jo divus gadus jau biju bezdarbnieka statusā.

Vai tev ir daudz pienākumu?

Kā pirmsskolas skolotāja palīgām pienākumu ir gana daudz.

Vai atceries savu pirmo darba dienu grupiņā?

Jā, atceros savas pirmās dienas grupiņā. Nenoliegšu, ka sākumā tomēr uztraucos, vai spēšu tikt ar visu galā, bet bija jau labi.

Kā ir strādāt ar maziem bērniem?

Darbs man patīk. Un bērni šīnī vecumā ir tik patiesi un īsti, tas priecē.

Kā ar bērnu niķošanu?

Tā īpaši nodalīt nevaru, katram savu reizi ir kādi stīķīši un niķīši.

Cik tad bērnus pa šiem darba gadiem esi paauklējusi?

Skaitījusi neesmu, bet pulciņš sanāktu paprāvs.

Kādi ir bērni?

Bērni ir tik dažādi. Ar vieniem ir vieglāk sarunāt, ar citiem grūtāk, bet

kopumā ir labi. Es mīlu viņus un viņi mīl mani, lai cik tas dīvaini nebūtu.

Vai ir gadījušies kādi kuriozi darbi?

Tādu īpašu kuriozu nav, bet smieklīgas situācijas gan gadās bieži.

Ar bērniem saproties labi, kā veicas komunikācijā ar vecākiem?

Vecāki ir ļoti dažādi, katram savs viedoklis un skatījums.

Kā atpūties pēc darba dienas?

Pēc darba, protams, mājas darbiņi un atpūta.

Kādi ir tavi hobijs?

Ar gadiem hobiji iet mazumā un tagad man tādu arī vairs nav.

Vai esi jau nonākusi omes statusā?

Jā, esmu tagad ome un tas taču ir tik forši! Ir vēl kāds, kam dot savu mīlestību.

Kā jūties pēc pateicības saņemšanas?

Saņemt paldies jau viemēr ir patīkami. Dažreiz gan liekas, ka nekas īpašs nav izdarīts, bet tomēr.

Ko tu novēlētu visiem pagasta iedzīvotājiem?

Lai mums visiem laba veselība, izturība un sapratne vienam pret otru!

Ko novēli visiem Latvijas iedzīvotājiem?

Mums ticis viszilākais ezers

Un rudākais rudzu lauks.

Visbaltākā bērzu birze,

Vismelnākais rupjmaizes klaipts.

Un tieši Latvijai ticis

Vissvētākais debesu jums,

Jo savu visskaitāko zemi

Dievis ir atdevis mums.

(L. Vāczemnieks)

Paldies Antrai par sarunu. Lai izdodas darbi un piepildās vēlmes, jo esam jau brīnumu laika virpulī!

Ināra Baltā

Lācis viesojas mūsu pagasta bišu dravās!

Vasarā pagastu aplidoja ziņa, ka mūsu novadnieka Vaira Stafecka dravā viesojies lācis. Gada nogalē vēlējās uzzināt tuvāk par šo gadījumu.

Pastāsti, kad pamanīji, ka nelūgtais ciemiņš lācis ir bijis apzagt tavas bitītes?

Septembra sākumā devos uz bišu dravu, kas atrodas pie Lubānas ezera sūkņu stacijas. Piebraucot klāt, biju pārsteigts, jo bija apgāzti un pa detaļām izmētāti stropi. Pirmā doma, ka tas ir neveiksmīgs zagšanas mēģinājums. Tomēr, pienākot tuvāk, bija skaidrs, ka tā nav. IZRĀDĀS, ka dravu ir apciemojis lācis, kurš nopostījis trīs bišu stropus – pa vienam vien rāmītim aiznesis uz turpat esošo pļavu un izēdis medu ar šūnām un visām bitēm. Arī lielās pēdas un izgulētās vietas pļāvā apliecināja lāča klātbūtni.

Vai zaudējumi lieli?

Zaudējumi ir palieli. Kopumā nopostīti trīs stropi, salauzti magazīnu rāmji un kastes, un katrā stropā bija vidēji 24 kg medus.

Kā tu domā, cik tad palaidņi ir viesojušies pie tevis?

Domāju, ka bijusi vesela ģimene, jo trīs stropus viens lācis nevar izēst. Lāči šeit, domāju, ienākuši no Gaigalavas – precīzāk būtu teikt, ka tie atpeldēja, jo lielie plūdi, kas skāra Latgali, izspieda lāčus no purvainām vietām. Līdz ar to tie devās barības un mājvietas meklējumos.

Vai Latvijā lāču ir daudz un iedzīvotājiem vajadzētu uzmanīties?

Lāču populācija Latvijā šobrīd vēl nav liela, tomēr tie ir sastopami. Runā, ka aizliegs dzinējmedības, lai lāčiem dotu iespēju iedzīvoties Latvijā.

Jautājums tev kā medniekam, kā rīkoties, ja esi sastapies ar meža valdnieku?

Labāk nesastapies! Bet, ja nopietni,

Foto no saimnieka pie lāča postījumiem.

nebūtu tik viegli tikt?

Dravā esmu uzstādījis medību kameras, lai nākošreiz, kad būs „viesi”, varētu tos piefiksēt visā krāšņumā. Bilde parādīsies telefonā un tas dos iespēju ātri no-reagēt apciemojuma gadījumā. Bet citādi neko neesmu darījis un domāju, ka lāčus nekas neapturētu.

Varbūt arī taviem kolēģiem, biteniekiem, šogad ir ķepainis nodarījis zaudējumus?

Zinu, ka Gaigalavas teritorijā biteniekam nopostīta drava ar 50 bišu saimēm. Šis ir man zināmais lielākais lāču posta darbs. Tepat mūsu pagastā pirms diviem gadiem biteniekam J. Lukšam arī lācis izēda trīs stropus – bitenieks uz stropiem lika radio, lai būtu skaņa, kas atbaida lāci, kurš bija kļuvis tik bezkaunīgs un nāca vakariņās katru vakaru.

Paldies Vairim, ka padalījās ar stāstu par lāču postījumiem. Vēlam, lai šis būtu pēdējais postījums un lielais dzīvnieks dravai mestu līkumu.

Dace Kalniņa

tad nevajadzētu trokšņot, pievērst sev uzmanību, bet klusītiem un lēnām virzīties projām. Nekādā gadījumā nedrīkst aiztikt lāču mazuļus – arī pieaugušie lāči noteikti ir tuvumā, un tas var būt bīstami.

Vai tagad esi ieviesis kādus drošības līdzekļus, lai tavā dravā pie medus

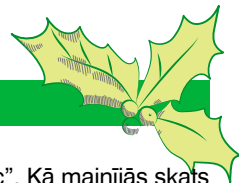
Ceļojumu stāstu vakari Lubāna mitrāja informācijas centrā

Vai ir vēl labāks laiks par novembri un decembri, kad pie kūpošām tējas krūzēm un kamīna mierpilnās uguns klausīties cilvēku stāstus par viņu skaistajiem piedzīvojumiem? Mūsaprāt, šis ir vislabākais laiks!

Tāpēc veselās divas reizes – 25. novembrī un 9. decembrī, no plkst. 16.00 – 19.00 mēs aicinājam ikvienu interesentu pie mums, Lubāna mitrāja informācijas centrā, lai klausītos mūsu pašu draugu stāstos par to, kur nu kurš ir pabijis, kur ceļojis un ko labu piedzīvojis!

Foto no ceļojuma.

Visi stāstnieki ir vienkārši un brīnišķīgi cilvēki, kas diendienā tā pat kā ikviens dodas uz darbu un pārnāk mājās, tepat Latvijā! Bet ir brīži, kad viņi samet visu savu iedzīvi somā un dodas, lai iedvesmotos, smeltos pieredzi no pasaules plašumiem un baudītu tās skaistumu! Un mēs bijām gatavi klausīties viņu stāstos..

Pirmajā stāstu vakarā 25. novembrī pie mums ciemojās Kārlis Melngailis un Krista Hartmane! Kārlis šajā vasarā bija devies diezgan drosmīgā solo braucienā uz Balkāniem. Horvātija – Bosnija – Serbija – Melnkalne – Albānija – Maķedonija-Kosova, 21 diena, 2000+ km ar transportu, 300+ km ar kājām! Ar savu stāstījumu Kārlis mūs apbūra un spēja izvest varenā domu ceļojumā pa Balkāniem, rādot neaprazstāmus apslēptu pilsētu dārgumus, daloties atziņās kā ceļot vienam un atklājot mums tik neizzinātos Balkānus! Ikdienā Kārlis strādā „LIVE RĪGA”, tūrisma attīstības birojā un ir tas, kurš Rīgas viesiem stāsta par Rīgas un Latvijas dārgumiem un pat vada ekskursijas pa Nila, Mura un Kuzjas darbistabu Rīgas domē!

Otrā mūsu stāstniece bija Krista, kas kopā ar savu draugu Ivo pirms vairāk kā diviem gadiem paziņoja: „Mēs braucam uz Jaunzēlandi!” Un ticiet, šie abi spēji piepildīt sev doto laiku! Krista apbūra

mūs ar Jaunzēlandes dabu un domās izvadāja pa virsotņu virsotnēm, apstāstīja, kā nodzīvot 12 mēnešus Jaunzēlandē, kur strādāt, kā dzīvot mašīnā un kur atrast Hobitu! Šobrīd Krista strādā Krimuldā par fizioterapeiti, rūpējas, lai visi ir veseli un vispār mīl dzīvi, kūkas, skriet un Latviju!

Neskatoties un novembra nemīlīgo laiku, kad, atzīsim, ir grūti izkustēties no mājām, informācijas centrs 25. novembrī uzņēma varenu interesentu bariņu. Atkal bijām patīkami pārsteigtas un priecīgas, ka mums apkārt ir tik forši un zinātkāri cilvēki!

Otrais stāstu vakars norisinājās 9. decembrī, kad ciemos bijām aicinājušas divas drosmīgas meitenes – Daci Bērziņu un Elīnu Tripāni.

Dace ikdienā strādā Rīgas domē – mājokļu un vides departamentā, un viņas galvenais pienākums ir rūpēties par Rīgas īpaši aizsargājamo dabas teritoriju saglabāšanu. Rūpēties, lai Rīga ir skaista, zaļa mums šodien un arī rīt. Lai cik arī nopietni ir darbi, patiesībā Dace ir ārkārtīgi enerģiska, mīl kaķus un grāmatas. Lai gan ir pieaugusi, aizvien ir nopietni nenopietna! Dace pieņēma varenu izaicinājumu un 24 dienas pavadīja Etiopijā, iepazīstot tās dabu un pat nonākot vairākās vietējās ciltīs, kurās „dzīvo tā, kā rāda

Nacional Geographic”. Kā mainījās skats un pasauli un kā ir nonākt pavisam citā realitātē, par visu to mums stāstīja Dace.

Otra mūsu viesņa bija Elīna, kuras patstāvīgā dzīves vieta ir Latvijas otrā galā – Ludzā! Arī Elīna ikdienā ir saistīta ar dabu, jo strādā Dabas aizsardzības pārvaldē un ieņem pat ļoti atbildīgu vecākā valsts vides inspektora amatu. Neskatoties uz to, Elīna noteikti ir kolektīva sirsniņa un ar savu gaišo smaidu spēji padarīt ikvienu dienu labāku! Sirdī ģeogrāfs, Elīna piekrita dullam piedāvājumam un nonāca arktiskos vējos pašā vasaras viducī. Svalbārdā – zemē, kas vilina ar kalniem, ledājiem un ledus lāčiem. Kā izdevās atgūties no piedzīvotā un sajūstā, par to pie kūpošām tējas krūzēm runāja Elīna! Tāpēc vēlamies teikt lielu paldies visiem interesentiem, kas bija ieradusies pie mums pasmelties pasaules elpu un kaut uz brītiņu domās pakļejot te pa kādu vecpilsētu, te pa kalnu virsotni, te pa svelmainu tuksnesi un te pa polārlāču pēdām!

Vēlam mierpilnu svētku gaidīšanas laiku un jaunajā gadā gaidīsim jūs atkal ciemos, kad būsīm sarūpējuši jaunus, jo jaunus pasākumus! Lai gaiši!

Līga Jātniece un Ilze Sauša
Lubāna mitrāja informācijas centrs

Bibliotēkas grāmatu plauktā

Baltā gadalaika sajūtas ienes ne tikai ziemas saulgriežu noskaņa, bet arī aktuālie grāmatu jaunumi. Grāmata visa vecuma lasītājam atklāj nezināmo, sniedz ticību labajam un cildina patieso. Visgaišākajā saulgriežu gaismā aicina ieraudzīt rakstītā vārda veikumu. Jaunākās grāmatas latviešu oriģinālliteratūras, bērnu un nozaru literatūras cienītājiem, ir avots un vēstījums cilvēcisko tradīciju saglabāšanā – lasījumi vakarējot un kopīgi pavadot laiku ģimenes lokā, izsenis gada tumšākajā laikā, godājama un cienījama lieta. Vēlu visiem atrast to, kas visvairāk tīkams sirdij un prātam!

LATVIEŠU LITERATŪRA:

Bauere I. Dieva riekšavā
Stumbre L. Fokstrots
Freimanis A. Katls
Dreika D. Svešās dzīves
Cepīte I. U. Ulsiks
Krūmiņš J. Ilģuciema pašpuika stāsti
Zīle M. Četru vēju tronīs
Vīgante D. Ledus apelsīns
Jakubovska M. Meža detektīvs
Jundze A. Sarkanais dzīvsudrabs
Apškrūma K. Saules pieskāriens
Līce A. Paldies, ka uzmodināji
Račko K. Saplēstās mežģīnes

ĀRZEMJU LITERATŪRA:

Abdullajevs Č. Zīlie eņģeļi
Heiere Dž. Venēcijas mīla
Ferrante E. Pazudušais bērns (4. gr.)
Railija L. Olīvkoks
Montefjore S. Mīlas un kara dziesmas
Makoja S. Maiznieka meita
Bredforda B.T. Kavendonas nams un Kavendonas sievietes
Lenoksa J. Juveliera sieva
Džeimsa E. Atmiņu ezers
Lekberga K. Guldītie eņģeļi
Raundinga V. Aleksa un Nikijs
Deivisa A. Kaisles atspulgi
Keplers L. Paganīni līgums
Galbraits R. Dzeguzes sauciens
Loiko S. Reiss

LITERATŪRA BĒRNIEM:

Kinnijs Dž. Grega dienasgrāmata (12. gr.)
Auseklis U. Piparkūkas ikšķi tur
Jakovenko L. Reiz dzīvoja mobilītis
Skotons R. Runcis Puncis un bibliotēkā nenodotā grāmata
Skotons R. Runča Punča skolas superbrauciens
Parvela T. Ella un Rokeris Pauls

Gulbe E. Koko un Riko uzvedas kā eņģeļi
Rungulis M. Sikspārnis

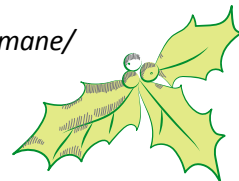
Iepriekšējā laikraksta numurā, ja kāds ievēroja, aicināju pagasta ļaudis kuplināt pagasta bibliotēkas Īpašo grāmatu plauktu ar kādu īpašu grāmatu. Paldies tiem lasītājiem, kuri ir atsaukušies bibliotēkas lūgumam! Bet līdz Latvijas simtgadei ceru, ka kopā būsīm izveidojuši interesantu kolekciju, kas paliks pagasta bibliotēkas krājumā mūžu mūžos. Pievieno savu grāmatu arī Tu!

Veco gadu aizvadot un Jaunā gada pūrā vēlu visiem pagasta ļaudīm:

„Lai sirds nepārstātu atcerēties un just un lai ikdienas pilnais, no dienas uz dienu ļoti aizņemtais acu skatiens pēkšņi uzdzirkstītu priekā un atkal kādu brītiņu svinētu Dzīvības Noslēpumu.”

/M. Laukmane/

Ināra,
Bibliotēkas vadītāja

Rudens aktualitātes Jēkabpils Agrobiznesa koledžas Barkavas struktūrvienībā

Jau aizvadīts vesels gads pēc divu izglītības iestāžu apvienošanas. Ieejot Latvijas svētku nedēļā ar gandarījumu varam atzīmēt, ka Barkava, kļūstot par Jēkabpils Agrobiznesa koledžas struktūru, ir ieguvusi sava veida papildus bonusus tālākai attīstībai: pieredzes bagātus, profesionālus un zinošus kolēģus, lielisku starpnozaru sadarbības pieredzi un daudz vairāk tehnisku, tehnoloģisku un radošas attīstības iespēju mūsu audzēkņiem. Esošajiem un nākamajiem.

Latvijas un ES darba tirgus izvērtējumi pārliecinoši norāda uz profesionālās izglītības nozīmības pieaugumu katras valsts labklājības nodrošināšanai. No IZM un VIAA saņemtā informācija tikai vēlreiz apliecina šo apņemšanos, – turpināt atbalstīt progresīvas un uz nākotni vērstas izglītības pieejas.

Ieguvumu būtība ir jauno profesionālo tendenču, inovāciju un sadarbības attīstīšana sasaistē ar ES fondu sniegto tehnisko un tehnoloģisko pienesumu. Izveidojusies laba sadarbība ar tuvējo novadu uzņēmējiem. Audzēkņu prakses iziet no skolas ietvariem un iegūst jaunus apveidus un kvalitāti, pie tam saņemot tam ESF atbalstu. No septembra notiek aktīvs darbs, lai iekļautos jaunā LDDK inicētā projektā **SAM 8.5.1** par par mācību praktizēšanos nozares uzņēmumos, turpmāk kopumā skolai pārejot uz **darba vidē balstītām (DVB) mācībām** jau 2018. gadā

Barkaviešu stiprās puses ir mūsdienīga mācību bāze, iespējas turpmākai sadarbības attīstībai vienotā Jēkabpils Agrobiznesa koledžas statusā, starptautiskie projekti, profesionāls, saliedēts un draudzīgs skolotāju un mācību spēku kolektīvs, laba satiksme, samērīgas izmaksas par sadzīvi, militarizētie un sporta pulciņi, pašdarbība un tradīcijas. Ir iespējas apgūt dažādas papildus prasmes piemēram, *traktortehnikas vadītājs, augu aizsardzības līdzekļu (AAL) lietotājs, el. kases aparāta (EKA) lietotājs* vai citas ar nākamo kvalifikāciju saistītas papildus prasmes.

Jau nākamajā mēnesī Jēkabpils Agrobiznesa koledžā, Barkavas struktūrvienībā kārtējo reizi tiks **uzsāktas jauno audzēkņu Ziemas uzņemšanu ESF finansētās Jauniešu garantijas** programmās. Sekojiet informācijai www.bavs.lv

Informāciju apkopojā: **A. Juška**,
JAK Barkavas str. v. koordinatore
Tāl. 64807215, www.bavs.lv, www.jak.lv

Bij' skujām pārklāts klons

Tā tēlojas vienas no pirmajām atmiņām, kad dzīvojām Degumniekos „Plienos”. Pirms tam (neatceros neko) dzīvojuši Degumnieku vecā pasta ēkā, jo māte no Čerzinieku skolas Barkavas pagastā pārcelta darbā uz Degumnieku skolu Meirānu pagastā. Klonu (bezdēļu grīdu) ar skujām nosedza, lai bērniem ziemā nesaltu kājas. Patiesībā, kā vecāki stāstīja, tā bijusi atruna partijniekiem, kuriem interesējās, kāpēc to dara ap gadu miju. Tātad Ziemassvētki tika svinēti. Kā, to Plienos neatceros. Toties Lāžās, kad biju jau brangs resgalis (2. vai 3. klases skolnieks), atceros spilgti. Bija eglīte, svecītes, garšīgas vakariņas. Aizklāja logus, klausījās „Amerikas balsi”, „Klusa nakts, svēta nakts”. Auklīte nāca Ziemassvētku vakarā vecīša maskā ar dāvanām.

Skolā, protams, bija savādāk. Tur svinējām Jaungada eglīti, sagaidot Sala veci. Arī masku balle. Nav ko pelt, bija ļoti jautri. Reiz biju nomaskojies par kungu. Veiksmīgi, jo neviens neatpazina. Sīkumus neatceros, tikai to, ka zem krekla biju pabāzījis spilvenu. Toreiz kungus mums mācīja kā nelabus un resnus. Tagad tas šķiet ļoti muļķīgi un prasti.

Bet vai Rietumu pasaulē Ziemas saulgriežus un J. Kristus dzimšanas gaismu jau pārlieku nepārklāj komercijas ēna? Taču lai izpaliek kritika, lai sirdis un prātus precina gaismas atgriešanās laiks. Lai miers visiem labas gribas cilvēkiem! Lai mūsu pagasta un visu Latvijas zemnieku druvās Jaunajā gadā raža līdzsvaru Vecgada neganto lietuvalu postu!

Arī valsts dzīvē jaunas noskaņas vai politiskas strāvas – Latvijas simtgade un 13. Saeimas vēlēšanas. Par vēlēšanām domājot, piesaukšu 1945. gada 30. jūniju Plienos. Bija saules aptumsums. Atceros, ka ar (vai caur) nokvēpinātu stiklu lūkojāties saulīti. Skaidri neatceros, kāda saule bija – it kā bija, it kā nebija.

Latvijas simtgadei lai vēltījam, izdarām kaut ko īpašu. Es stādu kokus. 100 Lubānas līdzenumā. Koks taču īpaši izdaiļo sētu, māju, saimniecību. Arī akmens. Un vai nebūtu jauki, ja Lielmežniekos – Čibistānos būtu saglabājusies Zaharu vējdzirnavas? Jauki atmiņā glabājas šī būve ar spārnēm. Smaga, bet auglīga ir mūsu pagasta zeme. Otrā dāsnākā pēc Zemgales māla. Vectēvam Augustam bijuši smagi, jo smagi kūlumī. Taču kādi viegli prieka spārnī sirdī un prātā, kad smaržojusi jaunā kūluma jaunā maize!

Valstij 100 gadi – tas ir maz. Tāpēc lai brīva Latvija ir gadsimtiem ilgi!

Jūlijs Augusts Tropš

Pārdomas

Soliņš. Tāds vienkāršs priekšmets. Tomēr dažu reizi neaizvietojams. Cik mūsu pagastā ir tādu, kur cilvēkam apsēsties? Pie pagasta un... viss. Dažreiz vecam cilvēkam, apsēsties, citreiz dzīvi pārdomāt, pagaidīt kādu vai ar kādu kopā pasēdēt.

Nu tāda poēma gan sanāk, bet, ja nopietni, tad runa šeit ir par nebūšanām, kas tika aprakstītas iepriekšējā „Klānu vēstis” numurā. Soliņš pie veikala „Velga” nebija elegants, taču savas funkcijas pildīja. Ierosinu noteikti rast risinājumu, lai mums būtu vieta, kur piesēst, piestāt. Jā, neglīti, bet krēsli tiešām tika nočiepti. Nez, kam tie vajadzīgi? Nav taču ne jauni, ne smuki vai dārgi. Kādam prieks par paveikto? Lai tas paliek uz tā cilvēka sirdsapziņas. Rezonanse izskanējusi... neglītāis soliņš noņemts. Liksim vietā?

Iedzīvotājs

16. decembrī plkst. 13:00 Degumnieku skolas peldbaseinā kristiešu draudze „Kristus uzvara” rīko ūdenskristības t.i. derības noslēgšana ar Dievu

Visi, kas vēlas pieņemt Jēzu par savas dzīves Kungu, mīļi aicināti.

Līdzī jābūt divielim un drēbēm, ko pārgērbt. Parasti velkam ko gaišu, bet ja nav – iztiks ar sporta biksēm un T kreklu. Kas vēlas kristīties, lūdzu zvaniet: Zigrīda 27635513.

Marka ev. 10:14-16 teikts: „Bet Jēzus, to redzēdams, apskaitās un tiem sacīja: „Laidiet bērniņus pie Manis, neliedziet tiem, jo tādiem pieder Dieva valstība. Patiesi Es jums saku: kas Dieva valstību nedabū kā bērniņš, tas nenāks tur iekšā.” Un Viņš tos apkampa, rokas tiem uzlika un tos svētīja.”

Tas paskaidro, ka mazus bērņus var tikai svētīt, kristība notiek vecumā, kad cilvēks apzinās savu rīcību. Nemaldiniet sevi ar to, ka esat kristīti kā mazi bērņi.

Kabata

Oktoobra 2.puse—decembris 2017(18)

Labi dzīvot Latvijā!

Sveicināti!

Uzrunāju Jūs, jau gada nogalē. Vēl nu pat klājām balto galdautu Mārtiņdienai un nu jau gatavojamies Baltajam rītam. Labi dzīvot Latvijā! Balti, reizēm arī koši. Lāčplēša dienas ietvaros skolā viesojās Madonas novada domes deputāts un Kalsnavas jauniešu lietu speciālists Gatis Teilis. Viņš aicināja Degumnieku pamatskolas skolēnus uz diskusiju "Kāpēc ir labi dzīvot Latvijā?". Es ceru, ka viņš iedvesmoja mūsu skolēnus lepoties ar to, kas mēs esam un noticēt tam, kas varam būt nākotnē.

Latvijas dzimšanas diena allaž ir godam atzīmēta pie mums, jo kā gan ne, pats O. Kalpaks bijis mūsu novadnieks. Šim vīram par godu dedzām svecītes pie viņa pieminēkļa, lai neaizmirstu, ko mūsu tautas nākotnes labā ir darījis cilvēks, kuru pieminam gadu no gada.

Kādā tautas dziesmā skandēts- kas var mani aizrunāt, kas var mani aizdziedāt! Mūsu skolas pārstāvji (Mārtiņš Šķēls, Linda Kalniņa, Keita Kruglova un Sintija Šķēle) piedalījās stāstnieku konkursā "Teci, teci valodiņa" un ieguva atzinības Madonā. Es un Sintija šī konkursa ietvaros, ieguvām pirmās pakāpes diplomus Līvānos, reģionālajā runātāju konkursā.

Vēl esmu pārstāvējusi Degumnieku pamatskolu Rūdolfa Blaumaņa literārās prēmijas 13.konkursā Ērgļos un ieguvusi atzinību par ieguldīto darbu un dziļo domu atklāsmi.

Cik gan ātri tas laiks skrien... Vēl pavisam nesen atgriezāmies no rudens brīvdienām, bet tagad jau esam iedeguši otro pārdomu, cerību un mīlestības svecīti vainagā. Mirklis pēc mirkļa, ko ielikt katram kabatā. Reizēm mirklis pavisam sūrs, dažreiz, nudien, kā pati saulīte. Gribētos, protams, lai vairāk tās saulītes, bet dabā jau nav tikai saule vien, līst arī lietus.

Ar gaišām domām, mīļiem vārdiem un siltām sirdīm gaidīsim sniegbaltos Ziemassvētkus.

Lai jauks un pārdomām bagāts adventa laiks!

Skolas avīzes redaktore Linda Kalniņa

Transports uz pasākumu:

STÜRMEŽS 17:25

GAIGALIEŠI 17:30

MIERIŅI (pie Daniela) 17:40

LEJĪNAS 17:50

KODOLI 18:00

LUBĀNAS PIETURA UZ PIEPRASĪJUMU 18:05

RUPSALA 18:20

OŠUPE 18:25

BĀLIŅI 18:30

TILTIŅI 18:40

PAURI 18:50

22.12.2017 plkst.19.00

Ziemassvētku pasākums " RIPO,RIPO KAMOLĪT..."

Programmā : Svinīgais.

Skolēnu uzvedums" Ripo, ripo ,kamolīt..."

Salavecīša sagaidīšana.

Svētsvinīgs mirklis klases kolektīvos.

Polonēze.

Balli spēlēs grupa: "ARMĪNS UN IVARS"

Garšīgas vakariņas par samaksu sarūpēs skolas saimniecītes.

Skolas busiņš kursēs pirms pasākuma un pēc balles.

Mums gribas degt un starot tā,
Kā svecei egles zariņā.
Ikvienam roku noglāstīt
Un laipnu vārdu pasacīt!

Lai Ziemassvētku gaidīšanas laiks nāk ar mirdzumu acīs un dvēselē, lai atliek laiks zvaigžņu vērošanai un skaitīšanai! Lai mums katram mazs brīnums ikdienā un liels brīnums sirdī! Lai jaunā gadā mēs sajūtam savu Sargeņģeli uz pleca, un lai mums apkārt ir mīli cilvēki!

Degumnieku pamatskolas kolektīva vārdā direktore D.Rubene.

Ja tu nepamēģināsi, tad nekad neuzzināsi.

Šoreiz vēlējāmie pastāstīt par mūsu skolas avīzes redaktori, radošu un daudzpusīgu meiteni—Lindu Kalniņu. Lai arī Linda izglītojas mūsu skolas 9.klasē un , kā zināms, deviņtājiem ir pietiekoši daudz jāmācās, viņa pagūst darboties arī Madonā, parādīt savu skatuves runas talantu gan novadā, gan ārpus tā, atzīnīgi piedalīties literārās jaunrades konkursā un ik pa laikam uzspēlēt ģitāru. 1.decembrī Madonas kultūras namā norisinājās Madonas novada jaunatnes lietu Gada balvas "Sudraba Gailis" piecgades svinīgā ceremonija, kurā nomināciju "Gada izaugsme " saņēma mūsu Linda Kalniņa.

Kas pamudināja sākt darboties Madonas novada jauniešu domē? (turpmāk tekstā MNJD)

Darboties mani pamudināja Madonas novada jauniešu domes aktīvie jaunieši.

Kāds ir lielākais ieguvums/atziņas darbojoties MNJD?

Pateicoties MNJD, esmu ieguvusi daudz draugus un pilnveidojusi sevi kā personību. Kopā ar Madonas novada Jauniešu Domi esam organizējuši daudz pasākumus un lielākā atziņa, ko esmu ieguvusi ir tā, ka ,ja tu nepamēģināsi, tad nekad neuzzināsi.

Kādi ir tavi pienākumi MNJD?

Esmu kultūras sektora vadītāja, mums ar komiteju ir jāvada dažādi pasākumi un jāsaliedē komanda, kas nav grūti, jo mēs jau esam saliedēti.

Vai ir viegli savienot skolu ar Madonas Novada Jauniešu Domi?

Jā, jo mūsu skolā ir pretimnākoši un saprotoši skolotāji . Īpaši paldies manai audzinātājai Edītei Zaubei, kura mani mudina sasniegt augstākas virsotnes.

Tu saņēmi nomināciju "Gada izaugsme"... , kā tu sevī izjūti šo izaugsmi? Kas ir mainījies tavā ikdienā?

Esmu priecīga par iegūto nomināciju, taču man vēl ir jāaug un jāaug, es domāju ,ka bez Madonas Novada Jauniešu Domes es nebūtu tikusi tik tālu. Esmu izaugusi, jo man apkārt ir cilvēki , kas iedvesmo un motivē darīt vairāk un nebaudīties pārkāpt robežas. Šo balvu saņēmu Madonas novada jaunatnes lietu gada balvas pasniegšanas " Sudraba gailis" ceremonijā. Daļu vērtējuma deva žūrijas balsojums un daļu balsojums facebook interneta vietnē. Milzīgs paldies visiem, kas mani atbalstīja un noticēja, ja man apkārt nebūtu tik daudz cilvēku, kas darbojas un palīdz, es nebūtu to sasniegusi.

Kas mudina tevi piedalīties dažādos literāros konkursos?

Mani mudina manas latviešu valodas skolotājas, ar kurām man ļoti ir paveicies, kā arī ģimene un draugi. Viņu labie vārdi dod man motivāciju rakstīt.

Vai draudzējies ar grāmatām? Kādām? Cik bieži lasi?

Ar grāmatām draudzējos, lasu retāk nekā gribētos. Patīk grāmatas kas iedvesmo ,motivē vai vienkārši liek padomāt un aizdomāties. Šobrīd mana mīļākā grāmata ir "Pollianna", šī grāmata veicina pozitīvo domāšanu. Iesaku izlasīt ik vienam!

Vai kādreiz esi uzrakstījusi kādu dzejoli? Ja jā, tad varbūt vari padalīties ar mums?

Jā, kādreiz sanāk uzrakstīt arī pa dzejolītiem, taču neesmu vēl izaugusi tik tālu, lai varētu savus dzejoļus publicēt.

Ar ko vēlies saistīt savu nākotni?

Pagaidām domas dalās starp vairākām lietām - kas zina, kur ceļš mani aizvedīs, taču nākamgad plānoju doties uz vidusskolu.

Varbūt tev ir ierosinājumi, ko varētu ieviest mūsu skolā no savas pieredzes?

Mūsu skolā ir tik daudz lietu ,kuras mēs ikdienā nenovērtējam. Aicinu skolniekus un arī skolotājus aizdomāties par to, ko kāds cits dara mūsu labā.

Ko tu novēlētu saviem skolas biedriem, lai arī viņi tiktu pamanīti un novērtēti vēl vairāk?

Aktīvi piedalīties visās dzīves piespēlētājās izdevībās, būt pozitīviem, smaidīgiem un cienīsim citam citu. Rudens forumā, bija iespēja runāt ar Madonas novada domes priekšsēdētāju Agri Lungeviču, un man ļoti patika doma, ko viņš izteica "Mūsu dzīve sākas tur ,kur mēs pārkāpjam savu komforta zonu". Aiziet, lai sākas tava dzīve!

Interviju sagatavoja Megija Elena Litke.

Atskats uz 2017.gada 27.novembrī notikušo skolas vecāku kopsapulci

Darba kārtībā:

- * Skolas darba prioritātes. Aktuālais mācību un audzināšanas darbā. Karjeras izglītība. Dažādu projektu realizācija skolā.
- * "Bērna uzvedība un tās korekcijas", Sociālo Interesu Institūta lektore psiholoģe Inga Dreimane.
- * Individuālās sarunas ar klašu audzinātājiem, priekšmetu skolotājiem.

Atsauksmes par vecāku kopsapulci/lekciju:

B.G.: Kopumā man patika, it īpaši lekcija, jo lika aizdomāties par svarīgām lietām bērna emocionālajai attīstībai, par ko, it kā, jau mēs visi zinām, bet ikdienas ritumā mēdz piemirsties.

L.J.: Lekcijas laikā bija interesanti stāstīto salīdzināt ar savu bērnu dzīvē piedzīvoto. Patika, ka lektore runāja vienkāršā, mums mammām saprotamā valodā un pieminēja gadījumus no reālās dzīves. Ir patīkami klausīties cilvēkā, kura stāstījums tevi aizrauj, nevis nogurdina.

I.B.: Prieks, kad skolas administrācija, skolotāji un vecāki ir pacēlušies jautājumu par telefonu neizmantošanu skolā (starpbrīžos), un ceru, kad drīz vien tas realizēsies! Tāpat kā pagājušajā gadā, arī šogad izbaudīju lekciju. Patīkami, ja kāds paskubina, atgādina – kā tu vari palīdzēt gan sev, gan bērnam. Bija interesanti atsaukt atmiņā savas sajūtas no bērnības, konkrētās situācijas, jo ikdienā to bieži nemaz nedarām. Paldies skolas administrācijai!

L. K.: Par vecāku sapulci: Pirmkārt man jāatvainojas citām mammām, ka sapulces laikā sarunājos un traucēju uztvert informāciju. No skolas vadības puses saprotu ka lielākā problēma ir mobilie telefoni, jo šādu lietu pieminēja katrs skolotājs. Lekcija ļoti patika. Uzzināju daudzas lietas bērna acīm. Pasākums kopumā izdevies, labprāt vēl apmeklētu šāda tipa vecāku sapulci.

Paldies vecākiem par atsaucību un sapratni, lai mums izdodas kopīgiem spēkiem izaudzināt veselus, dzīvespriecīgus, atbildīgus, zinošus Latvijas pilsoņus!

Skolas administrācija.

Sveiciens no pašiem mazākajiem

Dziedam veltījumu Latvijai, foto D.Rubene

Nemanot ir paskrējis laiks un nu jau mēs gatavojamies mūsu pirmajiem, kopīgajiem Ziemassvētkiem, lai gan, līdz šim brīdim, daudziem no mums viss mums bija kopīgs pirmo reizi, jo grupiņai pievienojušies ne tikai jauni "Cālēni", bet arī es - audzinātāja Indira. Oktobra sākumā mūs apciemoja Miķelis, ar kuru kopā novācām ražu, dziedājām dziesmas, devāmies rotaļās un pildījām uzdevumus. Paldies "Sauleszaķēniem" par uzaicināšanu!

Cik jautri iesākām oktobri - tikpat sprigani nobeidzām, jo oktobra beigās rīkojām "Mošķu ballīti"! Katram bērnam bija

Foto I.Baltā

iespēja iesties kādā tēlā un kopā ar Mazo Raganiņu izpildīt neierastus uzdevumus – zirnekļa labirints, raganas boulingss u.c. Ballīte patiesi bija izdevusies un grupas telpās skanēja smiekli!

Lielu prieku "Cālēniem" sagādāja jaunās mantas, kuras mums atsūtīja rūķis no tālās Anglijas! Liels paldies Kramu-Veipānu ģimenei! Katra mantiņa atradusi sev vietīņu mūsu grupiņā un bērnu sirsniņās!

Manuprāt, novembris ir pats latviskākais mēnesis. Mēs to aizvadījām patriotiski. Iepazinām Mārtiņdienu un tās tradīcijas - taisījām maskas, klājām galdu, lasījām ticējumus un gājām rotaļās! Cītīgi gatavojamies valsts svētkiem. Tapa izstāde un grupas noformējums par godu Latvijai. Piedzīvojām pirmo satraukumu uzstājoties skolas priekšā, svētku koncertā, un parādījām, ka, kaut esam paši mazākie, balstiņas mums ir varenas.

Mēs - visi no grupiņas "Cālēni", novēlam pagasta ļaudīm Jaunajā gadā tik pat lielu dedzību darbos kā mums un patiesu, sirsniņu attieksmi no līdzcilvēkiem.

Pirmsskolas grupas "Cālēni" audzinātāja Indira Baltā

„SAULESZAĶĒNI” CEĻĀ...

Mēs ik brīdi atrodamies ceļā. Arī mūsu bērni ir ceļā uz lielāku prasmi, dziļāku gudrību. Kamēr vien „ceļš” attīstās, tas nesīs laimi un veiksmi.

Pirmais septembris, kad visi „Sauleszaķēni” kamoliņi saripoja grupā. Jau grupā esošajiem, pievienojās jauni Sauleszaķēni un jauna skolotāja. Liels bija atkalredzēšanās prieks. Līdz ar ziediem, smaidiem, čalām grupa pildījās ar saules gaismu, kas tos pavada ikdienā, kad jāpārvar arī kāds grūtāks mirklis. Šajā dienā bērni tika mudināti būt mīļiem, draudzīgiem un attapīgiem. Lai tas izdotos bija jāizdejo draudzības rotaļa.

Pavisam nemanot tuvojas Tēvu diena, kad mēs tik cītīgi gatavojām apsveikumus viņiem. Mācījāmies kā ir apsveikt un radīt prieku citam.

Paldies, sakām vecākiem, kas palīdzēja organizēt ekskursiju. Pabijām muzikantu Igaņu mūzikas instrumentu muzejā, kur uzzinājām daudz jauna par mūzikas instrumentiem, kā arī paši muzicējām uz tiem. Bijām pārsteigti, ka protam muzicēt uz mūzikas instrumentiem. Vajag tikai noticēt sev. Pēc mūzikas instrumentu muzeja devāmies uz Ti-

rumnieku taku. Tur mūs sagaidīja viesmīlīga gide, kas izvadāja pa purva taku un stāstīja, rādīja dažādus brīnumus. Mūsu ekskursija beidzās ar vecāku noorganizēto pikniku, kurā viņi bija sagādājuši lidojošās laternas, kas mums tā patika!

Ar krāsaino lapu parādīšanos kokos, pie mums ciemojās Miķelītis, kas aicināja uz rudens bagātību svētkiem. Vispirms izrādījāmies ar rudens ražu skolas izstādē un viesojāmies skolas rudens bagātību svētkos, kur dejojām latviešu tautas dejas nepagurdami. Bet bērnodārzā Miķelītis lika bērniem kārtīgi iesildīties, lai varētu doties uz „kartupeļu lauku”, palīdzēt vāverei, pa pēdām nokļūt uz „burkānu lauku”, velt milzīgos ķirbjus pāri kalnam un skābēt kāpostus. Tik daudz vajadzēja paveikt, bet mēs to paveicām! Tas bija jautri!

Mārtiņdienu atnāca pie mums un pavēstīja, ka visai ražai jābūt pagrabā un, ka ziemai vērti vaļā! Pie mums ciemojās gailis ar krāsaino asti, gājām rotaļās un va-

rējām iet masku gājienos, pieskandinot ar dziesmu katru telpu, katru stūrīti.

Pēc Mārtiņdienas uzreiz sagaidījām Latvijas dzimšanas dienu. Tai gatavojāmies īpaši, jo pirmo reizi dejojām uz lielās skatuves. Tas bērniem bija milzīgs pārdzīvojums. Kā jau uz katru dzimšanas dienu, arī uz šo neizpalika kūkas gatavošana un noformēšana Latvijas karoga krāsās. Kūku gatavojām dziedot. Šis process bērniem bija aizrautīgs un salds.

Paldies vecākiem par sadarbību izstāžu veidošanā pie grupas Latviskais un Baltā pasaka. Bez Jums mums neizdotos tik vienreizēji!

Pašlaik ir sācies gaidīšanas laiks, kad pārdomājam un ar bērniem pēc iespējas vairāk pārrunājam, sadarbojamies un sajūtam.

Pašlaik, mēs Sauleszaķēni, esam ceļā uz Ziemassvētkiem, uz ticību sev, uz radošumu, uz zināšanām, prasmēm... ceļā uz skolu.

Mārtinbērni, foto B.Smeltēre

LAI MUMS KOPĀ VISS IZDODAS! SVĒTĪGUS ZIEMASSVĒTKUS UN LAIMĪGU, VESELĪGU, KRĀSAINU JAUNO 2018.GADU!

Skolu stāsti!

Tuvojoties Latvijas Simtgadei, skolas avīzē publicēsim skolotāju, skolas darbinieku, vecāku un vecvecāku skolu atmiņu stāstus. Ir lietas un cilvēki, kas mūs stiprina, kas mūs iedvesmo un, kas mūs vērza uz priekšu. Var būt tieši pirmā skola, pirmā audzinātāja vai kāda īpaša skolotāja ir bijis iedvesmas avots un cēlonis šodien sasniegtajam un paveiktajam.

Stāsts par manu skolu jeb skola bez "E".

Ja man būtu jāizstāsta skolas stāsts vienā teikumā, tas būtu šāds: "Mācījos skolā, kurā nebija e-pastu, e-dienasgrāmatas, e-spēles, e-draugu un citas e-lietas".

Mācījos ļoti mazā lauku skolā, kas, starp citu, atradās netālu no kapiem. Precīzi neatceros, bet skolēnu skaits kopā nepārsniedza simts. Maza un draudzīga skola. Pazinu katru skolēnu un skolotāju. Arī savas mazās māsas, kuras ik pa laikam bija "jāgana". Skolas dienās dzīvojos internātā, bet mājās devos tikai nedēļas nogalēs. Ceļš mājup piektdienās un atgriešanās skolā pirmdienas rītos ir cits stāsts, bet ne mazāk interesants. Un tas atšķiras no gadalaika uz gadalaiku.

Turpmāk pastāstīšu savas spilgtākās atmiņas par skolas laiku.

Vai zināt, kas ir bērza zariņš mērcēts skudru spirtā? Tas bija gandrīz katra skolēna, arī mana, gardums ik starpbrīdī siltākās skolas dienās. Gaidījām iezvanāties starpbrīža zvanu. Tas allaž ļāva skriet pie slavenā skolas skudru pūžņa, kas atradās lieliskā vietā bērzu ielokā. Ņēmām nokritušos bērza zariņus, tos nolaižījām un mazliet paturējām tos skudru pūznī. Skudras izdarīja savu darbiņu, un bērza zariņš bija gatavs baudīšanai (*bērza zariņš jālaiza kā cukurgailītis*). Iesaku izmēģināt.

Skolā bērniem bija arī savi pienākumi. Piemēram, dežūras virtuvē. Tas nozīmēja, ka viena skolas diena bija veltīta darbam virtuvē – galda uzklāšana, trauku novākšana un mazgāšana, kā arī mazie darbiņi virtuvē (kartupeļu mizošana). Tiem, kam patika mācīties, bet nepatika darbs virtuvē, dežūras dienas bija kā zobu sāpes. Neatceros, bet šķiet darbs virtuvē man patika. Atceros pavārīti Antas tanti – vienmēr varēja dabūt papildporciju. Un tas nav vēl viss. Mums bija arī vasaras darbi. Vasarā divas dienas bija jānāk uz skolu un jāpastrādā – jāravē dārzs un sporta laukums, jāpalīdz remontēt klases. Šīs bija tās dienas, kad varēja satikt skolas biedrus un jautri pavadīt laiku dārzā.

Palikšana internātā nozīmēja mācīšanos vakaros kopā ar citiem skolas biedriem. Atceros, ka visiem bija jābūt vienā lielā klasē un jāmācās tik ilgi, kamēr viss izdarīts nākamās dienas stundām. Dažreiz tas ieilga līdz pat vēlam vakaram. Citas reizes, kad izmācījāties ātrāk, devāmies visi laukā un spēlējām tādas spēles kā ķerenes, paslēpes, divpadsmit kociņi, basketbolu, futbolu un citas spēles. Un šīs spēles mēdza ieilgt līdz pat ļoti vēlam vakaram. Atceros gultas klāšanu no rītiem – tai bija jābūt perfekti saklātai un galvenais, spilvenam precīzi uzliktam skaistā trijstūrī gultas galvas pusē. Stādāties priekšā? To mums pārbaudīja ļoti stingri. Atceros Maldas tanti, viņa ļoti skatījās gultas saklāšanas tehniku.

Skolas maiņa. Diemžēl pienāca brīdis, kad mūsu mazajā lauku skolā bija pārāk mazs skolēnu skaits, lai to uzturētu. Bija lēmums to likvidēt. Esat dzirdējuši, ka dabā tukša vieta nepaliek. Tā tas bija arī šajā gadījumā - Kalna pamatskolas vietā nāca Grostonas draudzes skola. Pēc būtības nekas nemainījās. Jaunā skola bija kristīgā skola, papildu bija jāiemācās, vai jāpierod pie kristīgās pasaules principiem.

Noslēgumā varu droši teikt, ka skola iemācīja ne tikai lasīt, rakstīt, rēķināt un dažādākās citas gudrības, bet arī draudzēties un padarīt uzlikto darbu labi (lai arī kāds tas būtu).

Toma Šķēla (1.kl.) un Sintijas Šķēles (5.kl.) mamma Rita Šķēle.

Mana skolas gaitas sākās 1961.g.1.septembrī Lakstienas pamatskolā, Zvidzijas pusē. Ja atceros, klasē bijām 7 skolnieciņi, tātad visā skolā apmēram 20,bet ,kad mēs bijām 3.klasē,tad 1.klasē sāka mācīties tikai 3 bērni. Vienā telpā vienlaicīgi mācījās 3 visas skolas klases. Mums visiem bija viena audzinātāja un visu mācību priekšmetu skolotāja Erna Rudzīte, pavāres ,apkopējas un fotogrāfes darbus veica Gaida Mālniece. Tajos laikos bija obligāts formastērps-tumši zila kleitiņa ar baltu apkaklīti aprocēm un melnu atlasa priekšautiņu ikdienai, bet baltu priekšautu-svētkiem. Miļie, labie puisi, ko nēsājāt jūs? Nu katrā ziņā-kaut ko tumši zilu...Fizkultūrai speciālu tērpu nebija-gājām rotaļas skolas zālē 2.stāvā paši dziedot (dažreiz kopā ar Nikolaja Rudzīša klavieru pie-spēli) vai lēkājām, skrējām stafetes ,spēlējām bumbu pa skolas pagalmu sausos rudenos un pavasaros. Dziedāšanas stundās visiem bija "jāaizāķē" rokas aiz sola atzveltnes, lai muguras būtu taisnas un jādzied no sirds! Skola no mājām man atradās apmēram 5km. Rudenos un pavasaros mazais cilvēciņš čāpoja pa pielijušu zirga ratu riteņu izbauptu ceļu ,spraucoties gar dubļainiem krūmiem, bet, kad peļķe nebija pārbrienama, gāju vienkārši pa pļavu blakus ceļam...un vēl tā soma ar grāmatām...ziemā līdz spēka izsīkumam dažreiz gadījies brist pa aizputinātu lauku līdz jostasvietai, kad par ceļa vietu ir tikai nojausma-te kaut kur bija....tāpēc šādā laikā dzīvoju internātā-mācījāties visi pie viena galda ar petrolejas lampu vidū, rakstījām ar tintes spalvaskātu. Patīkamas pārmaiņas bija 2.klasē,kad mūsu skolotājai piedzima 2.meiteņa Agrita. Šajā laikā mūs mācīja skolotāja (kaut nekļūdītos!) Līvija Upmane, kura dzīvoja turpat skolā. Viņa mums mācīja gatavot lupatu lelles, visi spēlējām leļļu teātri. Dažreiz man atļāva ar sarkano tinti labot 1.klases latviešu valodas un aritmētikas mājas darbus un ielikt atzīmi. Jutos gandrīz kā skolotāja!

Internātā dzīvojām 4-7 bērni, guļamistaba visiem kopīga ar platu skapi pa vidu. Gulējām šaurās metāla atsperu gultiņās...divatā. Mūsu audzinātāja bija ļoti "stingra". Paldies ,viņai par to! Sveiciens maniem klasesbiedriem- Mārītei Kramai, Vilmāram Kononu, Mārim Tolim, ar kuriem joprojām esam labās attiecībās. Man patīk teiciens: Klasesbiedri-svēta lieta!

Dažreiz vakaros gadījās zābaku kaujas...šajos gadījumos skolotāja piekļāvēja pie sienas...un tā līdz sestdienai, kad zirdziņš Bairis vilka ragavas uz "Daudzenānu" 'pusi...

Skolas zālē vakaros dažreiz uz lielā ekrāna rādīja filmas-nu ,protams, pieaugušajiem! Bet kā gribējās tam sīkajam kaut pāris minūtes uzņemt kaut vienu aci (jo no kāpņu pagriezienu laukumiņa bija redzama tikai puse no bildes!) Lielajam ekrānam, bet, tiekot piekertam, skolotājas priekšā stāvēt ar drebošu sirsniņu un justies kā lielākajam noziedzniekam pasaulē! Kaut kur Zvidzienā, pļaviņā droši vien vēl joprojām ir santīmu u.c. sīknaudas placis, kad mazs muļķa bērns tos vienkārši no lina audekla maisiņa kaisīja vējā kā nekam nederīgu mantu. Skolu likvidēja ap 1965.g.

Nesen, braucot garām Lakstienai, piegāju pie bijušās skolas kastaņkoka (ceru, ka īpašnieks man to pēdosi!), lai atrastu kādus kastaņus sāpošajam locītavām. Nav vairs kuplā milzeņa ar skaistajām ziedu svecēm pavasarī ,ar raženo bumbūļu birumu rudenī, kad skrējām tos lasīt...tikai tāds pa pusei satrudējies, apgriezts skeletiņš...kā sirms večiņš pēc smagas operācijas...dažus auglīgus kā īkšķa galus gan paņēmu...par atmiņu...tāds nospiedošs klusums, kā nolemība! Atmiņas, atmiņas...un kas vispār mūs sagaida-viss aizplūst, pamazām tuvojamies tam lielajam nezināmajam...bet...vēl jau turamies!

4.klasē mācības turpināju Ošupes astoņgadīgajā skolā, kuru (nomainot nosaukumus) absolvējuši arī mans vīrs Uldis un visi 3 mūsu bērni-Ineta, Andis un Ilze, bet par to jau cits stāsts.

Reiņa (1.kl.) un Kārļa (7.kl.) Strodu ome Enīda Ozoliņa

Mācījos Degumnieku pamatskolā no 1960.gada .Tajā laikā pamatskolas izglītība bija 8. klases. Es nebiju tas, kuram viss viegli padevās mācībās. Mana pirmā skolotāja un audzinātāja bija Janīna Tropa. Tad bija apvienotās klases - 1.un 3.klase , tad 2. un 4. klase. skolotāja bija ļoti stingra. Tajā laikā mēs nedrīkstējām neko lieku teikt un bija jādara viss kā skolotāja teica.

Kā jau zēniem, patika darīt arī blēņas un ne vienu vien reizi tikām paplucināti aiz ausīm un likti kaktā stāvēt. No skolas dzīvoju 3 km attālumā . Mazajās klasēs ziemā uz skolu mamma veda ar zirgu , bet pārsvarā gāju kājām. Apskaudu tos, kuri dzīvoja centrā. No 4 .klases man audzinātāja bija Leontīna Sperga. Skolotāju kolektīvā bija arī vīrieši. Man vislabākais skolotājs šķita Jānis Pērle. Kā šodien atceros ,ka viņš nāca uz skolu zaldāta formā.

Man jau no mazotnes ir divas kaislības - 'maksšķeršana un mašīnas. Kā es priecājos ieraugot kādu interesantu vieglo mašīnu. Bija tāda pīļu atklāšanas sezona, un tā sagadījās, ka arī skolotājam Pērlem ļoti patika maksšķerēt . Tur mums bija abpusēja sadarbšanās. Braucām ar riteni , un bija arī gadījumi ,kad, es mazs puika būdams, iekabināju skolotājam. Tas jau gan vairāk bija, kad mācījos lielākās klasēs . Vienreiz meitenes mani sakūdīja, lai nenotiktu kontroldarbs, man vajagot ar skolotāju parunāt par zveju. Un tiešām, tā arī notika, kaut kā iesāku un kontroldarbs izpalika. Skolotājs Pērle mani izglāba no kora dziedāšanas. Bijām sarunājuši braukt zvejojot. Sākusies balss pārbaude, es nekad neesmu bijis dziedātājs un pēkšņi Pērle ieiet klasē un saka:” Tava balss nekur neder ,tikai jauksi!” Un tā mēs aizbraucām uz zveju. Bija laba cope, skolotājam bija 13 līdakas, bet man 14 , to ļoti labi atceros.

Vēl atceros ka mums uz skolu brauca dakteris Baltris ,zirga pajūgā ar drošku , un darīja bērniem nepieciešamās potes .Tas bija ļoti sāpīgi. Vienreiz mēs ar klases biedru Vilmāru Kononu aizmukām uz malkas šķūni. Nu, protams, klases audzinātāja mūs atrada un tiešā nozīmē aizsvāru apkakles, aizveda pie tā daktera. Tad vēl atceros, ka starpbrīžos un pēc stundām, mēs zēni ,spēlējām klīmpas, bet meitenes lēca rūtiņas. Pa kluso darījām arī aizliegtas blēņas—spēlējām ar divām kapeikām uz naudas. Tās kapeikas bija divas reizes jāapgriez tā, lai katra puse mainītos , kam tā bija, tas vinnēja. Protams, tās bija melnās kapeikas, līdz ar to, visas palodzes bija saskrāpētas. Ja skolotāji mūs pieķēra - sodīja.

Vasarā bija jāstrādā parauglaucīņos , jāravē kas ļoti nepatika ,bet bija jādara. Arī malku nesām skolā , kad bijām dežuranti. Tāpat rudenos gājām kolhozā uz kartupeļu rakšanas talkām. Bija jādod nodevas ,atceros obligāti bija jāatnes dzērvenes. Skolotāju prasības bija stingras. Ja kaut ko nemācēji vai nezināji ,vai negribēji mācīties, bija pēcstundas. Kādu laiku pēcstundās strādāja arī Elita Zaube.

1.klasē man bija uzvalciņš no vadmalas ,speciāli uzšūts un tad mums visiem bija formas. Biju gan pionieris, gan komjaunietis. Bijām ļoti pieklājīgi, nedod dievs nesveicināties skolā vai uz ielas. Ļoti sportojām, it sevišķi ziemā ar slēpēm, bija tāli braucieni un lēcām pār tramplīniem. Klasē mēs bijām daudz . Ķircinājām meitenes, bāzām vārdes aiz apkakles. Bija arī gadījums, kad klases biedrenei piespraudu svārkus pie krēsla, kas bija par ļaušanu, kad viņai neizdevās piecelties nokrēsla!!!

Daudz tā laika skolotāji jau aizsaulē, bet atmiņas palikušas. Tie bija citi laiki, bet patīkami atcerēties.

Amandas Baltās (pirmsskola) un Samantas Baltās(2.kl.) opis -Zigurds Baltais.

Daudz darīts un daudz padarīts...tā saka skolotāja Sarmīte

Helovīni skolā.

31.oktobrī sākumskolas skolēni parūpējās par Helovīnu noskaņu skolas telpās.

Dambrete Dzelzavā.

Šī gada 28.novembrī, Dzelzavā notika starpnovadu dambretes sacensības

1.-4. klašu skolēniem. Savu meistarību devās pierādīt stiprākie sākumskolas dambretes spēlētāji Ilja Voropanovs, Paula Lukša un Alekss Kozulis.

Paula ieguva atzinību- 5.vietu, Alekss – godalgoto 3.vietu.

Dambrete Madonā.

Arī šogad turpinām piedalīties bērnu un jauniešu dambretes sacensībās Madonā. Šajās sacensībās no Degumnieku pamatskolas piedalās skolēni: Kaspars Lazda, Samanta Ūbelīte, Aksels un Alekss Kozuļi, Paula Lukša un Ilja Voropanovs. 9.decembrī norisināsies 1.pusgada fināls.

4.kl. vadot pasākumu “Veiksme, intuīcija, prāts”, foto E.Zaube

Dambretisti Alekss Kozulis,
Ilja Voropanovs, Paula Lukša
Foto S Solovjova)

Erudīcijas pasākums skolā.

15. novembrī 4.klases skolēni ,kopā ar audzinātāju Sarmīti Solovjovu ,rīkoja erudīcijas spēli “Veiksme, intuīcija, prāts”. Šajā spēlē visu klašu skolēniem bija jāpielieto zināšanas un prasmes par

*Sākumskolas, bioloģijas, ķīmijas un dambretes pulciņa
Skolotāja Sarmīte Solovjova*

Foto stāsts

Tikšanās ar policijas pārstāvjiem

Svinam Latvijas dzimšanas dienu

Pirmklasnieku pieņemšana pie skolas vadības

Ierindas skate

Kopā ar bibliotekāri Baibu Smelteri tapa Adventes kalendāri.

8.,9.kl. un draugu brauciens uz Rīgu foto E.Zaube

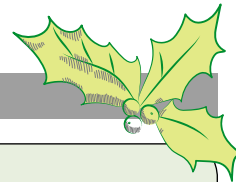
Tikšanās ar Gati Teili, saruna "Kāpēc ir labi dzīvot Latvijā?!"

Top aizraujošs bērnu spēļu laukus skolas teritorijā!

Adventes vainagā iedegtas jau divas sveses

Nāk jaunais... vecais paliek atmiņās

Paveikt nepaveicamo,
Saglabāt nesaglabājamo,
Par spīti ikdienišķībai
Izplaucēt brīnumu dzīvē,
Par spīti grūtumam
Priecīgam, laimīgam būt!

Šā gada pēdējā avīzīte vēl par šo gada piedzīvoto.

Man prieks, ka dzīvoju mūsu pagastā. Neskatoties uz to, ka bijuši arī skumji brīži un nevaram dzīvot kā gribas. Varbūt esam mētājušies reizēm ar skaudību, pat palaidušies slinkumā. Neņemot vērā lietavas, kas gan zemniekiem, gan lopkopjiem nesušas pamatīgus zaudējumus un pārbaudījumus, mēs esam stipri un dzīvojam šeit, savā zemē.

Kā nu kurš smeļam to labāko, kas dod prieku, baudām dzīvi, ceļojam, dziedam, dancojam, teātri spēlējam. Mēs esam bagāti, mums ir tautas nams, bibliotēka, skola, bērnudārzs, baseins, sporta zāle un laukums, lidlauks un vēl, un vēl..

Pa vidu mēs kā graudi maļamies un beržamies baltos putekļos, un veidojam pagātni un dodam cerību nākotnei.

Gribu kaut nedaudz Tevi, lasītāj, iepazīstināt ar to, ko mēs varam.

Kā jau minēju iepriekš, mūsu pagastā dzīvo ļoti aktīvi cilvēki, kuri ne tikai paši grib redzēt, baudīt mākslu, mūziku, teātri, bet organizē braucienus un aicina līdzīgi citus. Tāda mums ir skolas pavārite Skaidrite. Ar pasākumu organizēšanu nodarbojas jau kādus 15 gadus, iesākums tam bija jau tad, kad skolas direktore bija I. Logina, viņas sadomājušās, ka nav ko uz vietas sēdēt, bet vajag braukt pa skaisto Latviju. Kur gan neesot būts! Šie braucieni notiek vismaz reizi mēnesī. Braucēji esot gan vietējie, gan Lubānas, Meirānu, Barkavas un Varakļānu ļaudis.

Ļoti bieži būts Daugavpilī uz teātra izrādēm un koncertiem, Rēzeknes „Gorā”, Jēkabpilī, Gulbenē, Preiļos, Valmierā. Esot pat klienta karte par biežu apmeklējumu. Pa ceļam uz pasākumiem notiek apstāšanās un dažādu vietu apskate. Ļoti palikusi atmiņā tikšanās ar Jaunpiebalgas Ķencīti, kuram jau 86 gadiņi, taču vēl gana sprigans. Šeit esot arī interesantas apaļās mājas. Preiļos Leļļu muzejs esot ļoti interesants un novadītā ekskursija esot neaizmirstama, jo vadījis dziedošā gide. Esot skatījuši arī, kā audzē vingliemežus, tie pat nobraudīti jau pasniegti uz šķīvja. Apmeklēts arī novadnieks Ronis porcelāna ražotnē, kur top porcelāna krūzes un virkne interesantu priekšmetu. Turpat netālu dzīvojot bitenieks Aivars Radziņš. Pie viņa atrodās bišu māja un pat esot gultas, kurās varot gulēt. Nepaaguļējuši, bet uz bitēm

apsēdušies gan. Apskatīta Līvānu stikla rūpnīcas izstāde, Vecpiebalgas ūdensrozes, Igaunijas mūzikas instrumentu muzejs un citas interesantas vietas. Cik koncertu, cik teātra izrāžu neesot redzētas. Braucēji esot apmierināti ar redzēto. Vēl brauksim, jo tik daudz vēl jāredz! Tuvākā izrāde „Lūcis” Valmierā.

Ļoti bieži redzam pie skolas daudz transporta līdzekļu, daudz jauniešu. Izrādās, ka te notiek futbola mači. Mūsu komandu sauc Degumnieki – Lubāna. Komanda ir ļoti stipra un enerģiska. To visu organizē mūsu jauniešs Jānis Šķēls. Spēles notiek divreiz nedēļā skolas sporta zālē. Pie mums notiek pat Latvijas Futbola federācijas Ziemeļaustrumu reģiona 2 līgas spēles. Vai tas nav vareni!?

Veselības nolūkos otrdienas vakaros skolas sporta zālē Sandra Mālniece organizē nodarbības mazajiem bērniņiem un viņu māmiņām. Esot ļoti interesanti, jo esot smieklīgas un jautras spēles. Toties trešdienās nākot tikai mammas, vēl gan šai tradīcijai esot tikai sākums, bet lai izdodas!

Vēl mums top ledus „arēna”. Iedomājieties, pie mums! Projekts jau apstiprināts un tūlīt, tūlīt sāksies tā būvēšana. Visi ledus cienītāji varēs iemēģināt savas kājiņas. Runā, ka daudzi bērni Ošupes pagastā, Ziemassvētku vecītim vēstulēs lūdzot tieši slidas.

Daudzus iedzīvotājus priecē Ilzes un Normunda radošums gan valsts svētkiem par godu, gan Ziemassvētkiem skaisti izdomātais noformējums pie pagasta ēkas, pie veikala un skolas, tām nevar vienaldzīgi paiet garām nepapriecājoties.

Pamazām top arī jauniešu centrs pie mums, Ošupes pagastā.

„Orhidejas” ārpus pagasta robežām ar savu raito dejas soli bijušas 13 reizes. Viesojušās tuvākos un tālākos novados, kā, piemēram, Mazsalacā, Kaivē, Birzgalē un citur.

„Harmonijas” ar savām skanošām balsīm priecējušas 6 novadus.

„Cits modelis” pabijuši un jokus plēsuši Lazdukalnā, Meirānos, Lazdonā, Sarkanos, Kalsnavā, bet Sauleskalnā un Barkavā pat divas reizes.

„Mazais modelītis” ar savu izrādi pabijis Madonā.

VPDK „Degumnieki” iedejojuši Dzērbēnē, Bērzgalē.

Vai mēs neesam lustīgi un darbīgi ļaudis?

Paldies, lasītāj, ka esi kopā ar mums, avīzes veidotājiem. Gribētos jau, lai kāds piebiedrojas, jo tas nu skaidrs, ka rakstīt ir par daudz ko. Uz tikšanos nākošajā!

Ināra Baltā

Rudens tumšajās dienās

Klausoties dziesmu pārraides, lasot dzejnieku rakstu rindas, rodas vēlēšanās sarunāties ar mīļiem, tuviem cilvēkiem – veidojas dažādi stāstiņi.

Rudens tumšākās dienas pavadīt gaišākas savā sirdī un tā brīža izjūtās: mazās novelītes saistās ar atmiņām, ar ikdienas dzīvi, pārdomām, viss tas stiprina manu dzīvi. Veidojot mazus nostāstus, tiem caurvijas mīlestības tēma, dažādi iespaidi, likteņi, jo kas gan dzīvē ir svarīgākais – tā ir mīlestība, ticība, cerība. „Mīlestībai ir tūkstoš aspektu un katram no tiem – sava gaismā, savas skumjas, sava laime un sava smarža.” /Z. Mauriņa/

Sildies, mana dveselīt!

Ja pie debesīm zvaigznes mirgo, tad nebūs noskumis vaigs, tad atkal būs klāt sengaidītais domu laiks... Vēlos baltu dienu, ne vientulību, sapņi to aiznes sev līdz.

Mums nevajag Sprīdīša takas, lai burvji buras un mirkļus aiz astes tur ciet. Mums tikai pasaku sapņu dziesma jānodzied.

Lai es mirkļus neapturēt un ne notvert, lai arī dienu krāces plūst starp mums, tik nepielūdzami plūst.

Es tevi gaidu, meklēju starp simtiem.

Pie tevis atnākšu un tevi apņemšu kā jūru saules lēkts, ap tevi kļaušu miglas plīvuru un vēlreiz izskanēšu, tu raudzīsies debesu zilumā un mirdzēsī kā rāsas piliens rudenī un ziemas salā, kad sniega māte pārslas bērs, es tevi sildīšu un sevīm piekļaušu – kā ābeļziedu sniegs.

Tad es būšu laimīga, ak, mana mīļā dvēselīt!

Dzintra Šuma

*Pirms iededz sveci egles zarā,
Dedz svētku liesmu sirdī savā,
Ar piedošanu, sapratni,
Ar mīlestības dzirkstelī.
Un tīci – tas ir Tāvā varā
Nest gaismu, kā to sveces dara...*

*Sirdīs gaišumu un siltumu ikvienam, ģimenēs,
lai miers un satiecība sagaidot ziemassvētkus.*

*Ķaunajā gadā visiem stipru veselību un,
lai realizējas visas mūsu ieceres.*

*Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs
Aigars Šķēls*

*Degumnieku pamatskolas saime Jaunajā 2018. gadā visiem
pagasta ļaudīm vēl stipruma, krietnuma un ģimeniskuma
dzirksti, ozola sakņu sīkstumu, veselību, spēka un saules
apmirdzētu laimi!*

Degumnieku pamatskolas administrācija

*Manam engēlim nav baltu spārnu,
manam engēlim nav zīda drānu,
un viņš nestāv debess tribīnē,
un viņš nepūš zelta
bazūnē.*

*Manam engēlim ir
grumbas vaigā,
kājām viņš pa
zemi staigā,
naktī, dienā,
vakarā un rītā,
ģērbies mētelītī
salāpītā.*

*Manam engēlim ir jāprot rēķināt,
katrai bēdai pielikt prieku klāt,
Nekas dārgāks šodien nav kā prieks!
Manam engēlim bals aizsmakusi,
mierinādams viņš man saka klusi:
„Ja mēs sāpes aizmirstībai dosim,
Tad arī bez spārnēm aizlidosim.”*

*Engēļa pieskārienu katram novēl
pasta Ilze*

*Ko uzdāvināt Ziemassvētku laikā,
kad katrs vēlamies par bērnu kļūt,
kad visur pārvērtības brīnums staigā,
no eglēm siltā sveču gaisma plūst?*

*Zūd ikdienības pavēlošā vara,
un piparkūku saldaiss rūgtums kūst,
un aizbrauc svētku kamanas mums
garām
un atgādina tieši to, kā trūkst.*

*Kā pietrūkst mūsu steidzīgajām dienām?
Kas lejup mīkstām, baltām pārslām plok?
Snieg Klusā naktis un iespēj visu vienot...
Šo sirdsmieru – par dāvanu ņem to!*

(L. Brīdaka)

**Lai Bētlemeš zvaigznīte gaiši iemirdzas
Ziemassvētkos ikvienam – atnesot
mieru, prieku un sirdsgaišumu! Lai
veselīgs un mīlestības bagāts Jaunais
gads!**

Novēl Sarmīte Saulīte

PATEICĪBA

*Kad dvēsele visu uzņem ar Mīlestību, arī viss tai tiek ar Mīlestību atdots.
Paldies Martiņai Lēnei-Līnei, ka 4. decembrī atvēra sava mitekļa durvis mūsu
nestundā OLAFIŅAM un mums. Paldies arī Valdim Strodam par palīdzību, prasmi
izvērtēt pareizāko risinājumu un prasmiģi paveikto darbu.*

Gaišu Ziemassvētku prieku un veiksmi Jaunajā gadā!

OLAFS, Menarda, Biruta

*Nez no kurienes uzradies tas –
Klēpī ievēlies kamoliņš mazs.
Saulē sārti vaidziņi tvīkst,
Vai lielāku laimi maz
vēlēties drīkst!*

Zanes un Armanda Vasku ģimenē
9. oktobrī piedzimis
dēliņš RAIENS

Sintijas Carevas ģimenē
10. oktobrī piedzimis
dēliņš DENISS

**Gunitas Mežītes un Arņa Sidorova
ģimenē 27. novembrī
piedzimusi meitiņa MEGIJA**

APSVEICAM VECĀKUS!
Ošupes pagasta pārvalde

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Informācijai! Ģimenes ārsts
R. Rudzāts Degumnieku feldšer-
punktā apmeklētājus pieņems
2018. gada 17. janvārī
plkst. 13.00 – 15.00

Par tradīciju jau kļuvusi
Jaunā gada sagaidīšana
visiem pagasta ļaudīm.

Aicinu visus arī šogad

**31. decembrī doties uz laukumu pie
Degumnieku tautas namu,**

**lai noskatītos valsts vīru uzrunu, izšautu
līdz paņemtās raketes, apsveiktu viens
otru un sagaidītu 2018!**

Aigars

LĪDZJŪTĪBA

*No Tevis tik daudz bija ko gūt.
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd,
Mums atmiņās vēl ilgi kopā būt...*

MIRUŠI

IVANS GEDROIGS-JURAGA

miris 12.11.2017 65 gadu vecumā,

PĒTERIS ČEVERS

miris 16.11.2017 80 gadu vecumā.

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**

Tel. 28893026

E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.